

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Meditatio II. De lapsu Hominis; & universali remedio Incarnationis Filij Dei,
ac Redemptionis humanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

thematicis, aeternaeque maledictionis reatu, & latae sententiae poenam tantoperè vitando, ut qui solummodo dixerit illi *AVE, communicet operibus ejus malignis* 2. Ioan.
 Hæc de mundo in tuæ salutis & cautelæ, Ô *PHILOTHEE* gratiam. A prandio pro *MONOPHILI* solatio, de incomparabili Religiosi status felicitate agemus. Nunc ad alteram de Redemptionis humanæ per Christum beneficio meditationem vos accingite.

MEDITATIO II.

*De lapsu Hominis, & univ-
 ersali remedio Incarnationis Filij Dei, ac
 Redemptionis humanæ.*

*S*uccinctis ergo fide, vel observantiâ bonorum actuum lumbis nostris, &c. passionibus Christi per patientiam participemus, nihil amoris ejus præponere (tentantes,) ut regni ejus mereamur esse consortes.

*Ex Prolog.
 Reg. & c.
 4. instru-
 ment. 21.*

PRÆLVD. Imaginare tibi, ex subito, novo, & insperato casu gravissimi lapsus totius humani generis, convocari quasi ad diætam, totam curiam cælestem, ad consultandum de remedio.

Punct. I. Confid. Adamum apostatantium Angelorum suasu, parem inobedienciæ contra Deum rebellionem

Lapsus Adami cum consequentijs.

mo-

movisse, tractâ secum omni posteritate, ut non esset, qui faceret bonum, non usque ad unum. Cainum fratricidam impiæ cohortis antesignanum; inde Babylonicæ turris gigantes, luxuriosos Sodomitas, omnesque idololatrias, blasphemos, sacrilegos &c. contra Deum insurrexisse. 3. Sed à divinæ potentia, & justitiæ manu, omnes, nullo excepto, æternis ignibus fuisse destinatos.

Psalm. 72. O vesana ingratitude! ausine sunt vilissimi pumiliones contra Dæi Majestatem insurgere, & dicere: *Si est scientia in excelsis?* Ô anima mea, nunquid & tu cum rebellibus per peccata tua aliquando steruisti? *examina serid teipsam.*

SS. Trinitatis consilium de remedio.

Actio inter Dei Misericordiam & Iustitiam.

Punct. II. Tantam stragem miserata SS. Trinitas, comitia in cælis habuit de recuperanda homini salute. 1. Proposuit Misericordia, humani generis Advocata suæ infinitati conveniens esse, si concederetur generalis amnistia, & absoluta remissio. 2. Opposuit Iustitia, gloriæ Dei Advocata, hoc repugnare divinæ authoritati. 3. Spondit misericordia satisfactionem per aliquem Angelum, vel hominem sanctissimum ab Adamo independentem. 4. Replacavit Iustitia, nullam talem satisfactio-

nem

nam fore condignam. 5. Pro justitia stabat Pater æternus; pro misericordia Spiritus S. & tunc litę quasi pendente, Filius Dei tanquam Arbitr: *Omne enim Iohan. 8; iudicium dedit ei Pater in manus suas.* Sponte sese obtulit ad plenissimã satisfactio- nem, per Incarnationem; & passio- nem suam. Vnde hæc fuit acceptata, acclamata, decreta.

O ter amabilissime IESU Fili Dei! *Affectus.* quid erat homo in oculis tuis, ut me- mor esses illius? nunquid bonorum ejus indigebas? ô mira dignatio! an non potius prævidisti passionis tuæ oblivio- nem, contemptum; & sanguinis concul- cationem? & tamen te obtulisti? ô in- effabilis bonitas &c.

Punct. III. Confid. Majorem adhuc *Amor Filii Dei ex In- carnat. & circumsta;* amoris Filij Dei erga humanum genus excessum. Nam 1. Incarnationem ma- turavit per legationem Angelicam ad MARIAM Virginem. 2. Homo ex ho- mine nasci voluit. 3. Pro homine la- bores à juventute, itinera, fatigatio- nes, jejunia sustinuit. 4. Prædicatio- nem; & vitam pro homine consum- mavit per mortem humillimam; igno- miniosissimam; dolorosissimam &c. ac ita pro omnibus, ac si pro singulis; ut pro cunctis abundantissime satisfaceret, infinito sanguinis sui pretio, cum suf-
 D fecit-

fecisset unicum suspirium, vel una lacrymula &c.

S. Ansel.
lib. medit.
c. 1.

Affectus
admiratio-
nis bonita-
tis Dei.

O amoris prodigium! hominem Deum, velle damnari usque ad omnem sanguinis sui effusionem cum latronibus, ut salvaret hominem damnatum cum dæmonibus; Deum hominem animam emittere, animam innocentem in tormento, ut innumerabiles animas nocentes extrahat ex inferno. Ah Iesu mihi Salvator! exspectabas forsitan ex tantæ tuæ humiliatione pro tam amarâ passione & morte aliquod à me servitium, laudem, amorem, & perpetuam gratiarum actionem? O ingratiſſimum me! qui potius pro immenso hoc beneficio infinita tibi peccatorum meorum rependi maleficia.

Nunquid non erubescas anima mea, quidquam magis aliquando æstimare, quàm IESVM ita extremè te amantem? Absit procul, ô pijsſime Domine! sed potius oblivioni detur dextera mea, si non meminero tui, & cum fide, & observantiâ bonorum actuû, me tibi gratum exhibeam, ut tuis passionibus per patientiam participare, & regni post mortem confors esse merear.

CON-